

**UCHWAŁA NR L/317/2014
RADY MIASTA LUBOŃ**

z dnia 30 października 2014 r.

w sprawie przyznania Medalu „Zasłużony dla Miasta Luboń”.

Na podstawie art. 6 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1 i ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. 2013 r., poz. 594 z późn. zm.¹⁾) oraz §1 ust.2 i 3, §2 ust. 1 załącznika nr 1 do uchwały nr XXVIII/170/2009 Rady Miasta Luboń z dnia 5 lutego 2009r. w sprawie Regulaminu nadawania honorowych wyróżnień: medalu - „Zasłużony dla Miasta Luboń” i tytułu - „Honorowy Obywatel Miasta Luboń”, Rada Miasta Luboń uchwala, co następuje:

§ 1. Przyznaje się Medal „Zasłużony dla Miasta Luboń” Panu Krzysztofowi Molińskiemu.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 30 października 2014r.

¹⁾Zm. poz. 645 i 1318 oraz z 2014 r. poz. 379 i 1072.

Uzasadnienie

O profesorze Krzysztofie Molińskim pisały m.in. „Wieści Lubońskie”:

- przy okazji 10-lecia powstania samorządów terytorialnych w rubryce „Kto jest kim w Luboniu” (patrz: nr 07-2000, str. 2 i 30 – załącznik 1 – kserokopia),
- wypowiedź w sondażu z cyklu 10 lat demokracji samorządowej pt. „Wyobrażenia 1990 r. a rzeczywistość 2000 r.” (patrz nr 07-2000, str. 12 – załącznik 2 – kserokopia),
- z okazji nadania przez Prezydenta RP najwyższego tytułu naukowego (patrz: nr 06-2006, str. 1, 5 i 23 – załącznik 3 – kserokopia).

Lubonianin Krzysztof Moliński w 2006 r. otrzymał z rąk Prezydenta RP tytuł profesora – najwyższy stopień naukowy. Jest matematykiem – statystykiem, pracuje na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu. Poza pracą naukową prof. dr hab. Krzysztof Moliński pomimo tego, że jest osobą niewidomą, jest oddanym społecznikiem, doskonałym organizatorem i działaczem na wielu płaszczyznach. Między innymi:

- W 1989 r. organizował Samorządowy Komitet Obywatelski (SKO) w Luboniu z siedzibą w jego domu przy ul. Powstańców Wlkp. 2a. Koordynował i współorganizował przeprowadzanie na terenie Lubonia akcji informacyjnej i agitacyjnej do pierwszych demokratycznych wyborów do Sejmu RP oraz Senatu RP w powojennej Polsce (m.in. plakatowanie miasta, spotkania z kandydatami „Solidarności”).

- Następnie od 1989 r. w ramach SKO współtworzył i przygotowywał struktury organizacyjne dla pierwszych wyborów samorządowych w gminach w 1990 r. Między innymi: z ramienia SKO uczestniczył jako obserwator w sesjach i komisjach istniejących struktur ówczesnej władzy w Luboniu – Miejskiej Rady Narodowej, prowadził szeroką korespondencję interwencyjną oraz w celu zdobycia informacji o mieście z ówczesnym Naczelnikiem Miasta. Współorganizował szereg spotkań z mieszkańcami w różnych częściach Lubonia, przybliżając ideę samorządu terytorialnego w rozumieniu ówczesnym i w oparciu o wzorce przedwojennej II RP. Brał udział w wielu wykładach prelekcjach na ten temat organizowanych w Wielkopolsce. Współorganizował wydawanie pierwszej niezależnej prasy w Luboniu – „Biuletynu Informacyjnego SKO”. Przygotowywał kandydatów na radnych i burmistrzów w pierwszych wyborach samorządowych w 1990 r.

- W pierwszej kadencji, jedyne go wówczas szczebla samorządu terytorialnego, jakim były

gminy, w latach 1990-1994, pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Miasta Luboń. Współorganizował wówczas działalność władzy stanowiącej oraz struktury Urzędu Miasta z władzą wykonawczą. Inicjator i wnioskodawca wielu ówczesnych działań, takich jak m.in.:

1. Wprowadzenie prawdopodobnie pierwszego w kraju systemu selektywnej zbiórki odpadów i wyposażenie lubońskich posesji w darmowe 3 pojemniki (kubły).

2. Wraz z ówczesnym burmistrzem Włodzimierzem Kaczmarkiem współorganizator przekształcania skomunalizowanego przedsiębiorstwa KPRI (Komunalne Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych) w trzy spółki miejskie: „Translub” dla potrzeb komunikacji publicznej, „Kom-Lub” dla zabezpieczenia m.in. gospodarki odpadami, utrzymania zieleni miejskiej itd. oraz „Perkom” na potrzeby budowy kanalizacji oraz dróg w zaniedbanym cywilizacyjnie Luboniu.

3. Współtwórca i orędownik stworzenia z prawdziwego zdarzenia Ogólnego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Luboń, nad którymi prace z udziałem wielu ekspertów trwały prawie 4 lata. (stracił ważność w 2001 r.)

4. Inicjator i współtwórca pierwszego Statutu miasta Luboń oraz orędownik prac nad poprawną i rzetelnie opracowaną Strategią Miasta.

5. Orędownik pełnej komunalizacji terenów należących do Skarbu Państwa.

6. Współorganizator wielkiej publicznej debaty z udziałem i zaangażowaniem władz wojewódzkich dotyczącej kształtu przyszłego Centrum Lubonia (patrz m.in. specjalna 8-stronicowa wkładka do „Wieści Lubońskich” nr 10-1993 r.).

7. Współorganizator ogólnopolskiego sympozjum poświęconego Augustowi hr. Cieszkowskiemu z okazji 100-rocznicy śmierci, jakie miało miejsce w Luboniu 25.03.1994 r. (patrz m.in.: „WL” nr 04-1994 r., str. 6) połączonego z otwarciem izby pamięci w Ośrodku Kultury (dziś nie istnieje, a zbiory zostały rozproszone).

8. Jako orędownik jawności życia publicznego i przewodniczący Rady Miasta współautor „Raportu o stanie miasta” udostępnionego mieszkańcom na zakończenie kadencji pt. „Działania i dokonania pierwszego samorządu miasta Lubonia 1990-1994” (patrz: bezpłatny 20-stronicowy dodatek do „Wieści Lubońskich” nr 06-1994).

9. Współorganizator tworzenia Niezależnego Miesięcznika Mieszkańców „Wieści Lubońskich” przy Bibliotece Miejskiej w Luboniu z niezależną redakcją skupiającą osoby z różnych środowisk lokalnych oraz wydzielonymi szpaltami dla władzy samorządowej Lubonia pt. „Szpalty Rady Miejskiej i Zarządu Miasta” (wzór z niektórych rozwiązań lokalnych

w zachodnich państwach o zaangażowanej demokracji). W związku z chęcią przejęcia bezpośredniego wpływu nad treściami oraz obsadą personalną czasopisma przez burmistrza na początku drugiej kadencji samorządu (czytaj „WL” nr 7/8-1995 r., str. 23) – zaangażowany w zmianę wydawcy.

- W 1995 r. współtworzył Stowarzyszenie Kulturalno-Oświatowe FORUM LUBOŃSKIE im. Augusta hr. Cieszkowskiego, w którym od początku, prawie 20 lat, pełni funkcję prezesa. Przypomnijmy, Stowarzyszenie jest także wydawcą książek historycznych o Luboniu, informatorów, mapy, tomu poezji.

- Osobiście zaangażowany był w 1995 r. wraz z Towarzystwem Gospodarczym Miasta Luboń w budowę 14-kilometrowej trasy dydaktyczno-rowerowej wzdłuż Warty z Lubonia do Puszczykówka przez tereny Wielkopolskiego Parku Narodowego z udziałem środków zewnętrznych – GEF przy UNDP (agenda ONZ), długo przed wstąpieniem Polski do Unii Europejskiej. (patrz: „WL” 04-1995 r., str. 14 oraz mapka powstałej trasy <załącznik 4>). Przedsięwzięcie unikatowe w skali kraju – społeczna inicjatywa – budowa nowej trasy dydaktyczno-rowerowej na terenach parku narodowego i postawienie 3. drewnianych mostków na ciekach wodnych. Pierwszy z mostków otrzymał imię „Krzyško” jako uhonorowanie osobistego wkładu Krzysztofa Molińskiego.

- Wieloletni członek zarządu Stowarzyszenia Społecznego Funduszu „Ludzi Dobrej Woli”, prowadzącego przez szereg lat Tanią Jadłodajnię w domu parafialnym przy ul. Jagiełły.

- Organizator współpracy i partnerstwa z państwami zachodnimi – najpierw w 1989-90 przez Samorządowy Komitet Obywatelski z Francją, którego efektem było m.in. sprowadzenie (przemycenie) darowanego powielacza offsetowego wykorzystanego w kampanii wyborczej w 1990 r. oraz do druku „Przeglądu Lubońskiego”. Dalej współpraca międzygminna i wymiana rodzin prowadzona przy parafii św. Jana Bosko w Luboniu oraz miasto Luboń, następnie także przez Stowarzyszenie „Forum Lubońskie”, z którego ostatecznie wyrosło nowe lubońskie Stowarzyszenie „Luboń bez Granic”.

- Prężnie działający organizator i współorganizator wielu przedsięwzięć przy parafii św. Jana Bosko głównie w okresie probostwa śp. ks. Stefana Patryasa np.:

1. Budowa systemu drenów, instalacji nawadniania i trawników przy kościele.

2. Wypełniając charyzmat patrona parafii św. Jana Bosko wystąpił jako organizator budowy boisk sportowych dla młodzieży – trawiastego a także asfaltowego oraz odnowienia i udostępnienia salek w domu parafialnym.

3. Członek komitetu wydawniczego i jeden ze sponsorów druku w 1993 r. pierwszej książki o Luboniu autorstwa Stanisława Malepszaka i Ryszarda Jaruszkiewicza „Parafia św. Jana Bosko na tle historii Lubonia”.

4. Współorganizator spotkań dla parafian z ciekawymi ludźmi prowadzonych w latach 90. w wyremontowanych siłami społecznymi salkach parafialnych.

5. Jeden z trzech sponsorów ufundowania repliki marmurowej tablicy z brązowym odlewem portretu zamordowanego w 1938 r. proboszcza ks. Stanisława Streicha zamontowanej w 1998 r. z okazji 60 rocznicy tragicznych wydarzeń (patrz „WL” nr 3-1998 r., str. 10).

6. Orędownik wyniesienia na ołtarze męczennika śp. ks. Stanisława Streicha, współorganizator akcji gromadzenia dokumentacji związanej z procesem beatyfikacyjnym.

7. Twórca w 2008 r. (z okazji 70. rocznicy śmierci) i przewodniczący grupy modlitewnej im. ks. Stanisława Streicha, która spotyka się na modlitwach w każdym miesiącu 27 dnia przed wieczorną mszą św.

· Jeden z organizatorów wycieczki autokarowej dla dzieci i młodzieży z terenu Lubonia pt. „Patriotyczne i społeczne dziedzictwa Augusta hr. Cieszkowskiego w Luboniu i Powiecie”. Zadanie przeprowadzone zostało w 2007 r. przy wsparciu finansowym Miasta Luboń. W ramach projektu, oprócz wycieczki i zwiedzania miejsc związanych z A. Cieszkowskim, odbył się konkurs wiedzy z atrakcyjnymi nagrodami, a każdy z uczestników otrzymał specjalnie wydany na tę okoliczność folder przybliżający postać A. Cieszkowskiego (patrz załącznik 5).

· Pomysłodawca i współtwórca wielu wniosków (grantów) składanych w różnych instytucjach.

· Bezpośrednio zaangażowany w ratowanie dziedzictwa kulturowego w Luboniu szczególnie po folwarku żabikowskim A. Cieszkowskiego. Współautor złożonego w 2008 r. projektu na zagospodarowanie domu wólarza przy ul. Powstańców Wlkp. (Puszkina) z przeznaczeniem na *Instytut Historii Lubonia* (treść pisma – patrz: załącznik 6 – 2 karty). Dzięki staraniom prof. Krzysztofa Molińskiego pomysł uzyskał wsparcie nie tylko merytoryczne m.in. przez Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk (PTPN) czy Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu. Poczynione zostały także wstępne starania o uzyskanie dużego wsparcia zewnętrznego ze środków Unii Europejskiej, których warunkiem była m.in. własność zabytkowego obiektu. Stowarzyszenie wystartowało w przetargu ogłoszonym przez Miasto Luboń w 2010 r. wpłacając wymagane wadium (treść patrz załącznik 7 – 6 kart). Po wycofaniu się Miasta Luboń z przetargu, wobec wyrażonych przez władze miasta niechęci do realizacji

przedstawionego projektu, oraz nieogłoszenia kolejnego przetargu (konkursu), Stowarzyszenie „Forum Lubońskie” zrezygnowało z dalszych starań, a zgromadzone na ten cel środki przeznaczyło m.in. na zakup siedziby przy ul. Wschodniej 23 a/62.

- Członek Akademickiego Klubu Obywatelskiego im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego w Poznaniu skupiającego obecnie prawie 300 naukowców nie tylko z Polski.

- Pomysłodawca, organizator i jeden z głównych wykonawców ogólnopolskiego projektu realizowanego w Luboniu: „Katyń, ocalić od zapomnienia, polegającego m.in. na posadzeniu w 2011 r. trzech dębów upamiętniających zamordowanych przez NKWD w 1940 r. oficerów związanych z Luboniem, których postacie odkryło Stowarzyszenie „Forum Lubońskie” wraz z redakcją „Wieści Lubońskich” (patrz: „Rocznik Historyczny Lubonia” tom 1 – 2011 r.).

- Gorliwy propagator postaci Augusta hr. Cieszkowskiego, zaangażowany m.in. w nadanie patronatu na uczelni rolniczej, w której pracuje. Obecnie członek komitetu obchodów 200-lecia urodzin Augusta hr. Cieszkowskiego, m.in. reprezentujący nasze miasto.

To kilkanaście, ważniejszych dokonań prof. Krzysztofa Molińskiego, jakie udało mi się przypomnieć, a niektóre udokumentować. Warto dodać, iż prawie wszystkie są to działania czysto społeczne, które nie tylko, że nie wynikały z obowiązków radnego – przewodniczącego Rady Miasta Luboń, czy innych funkcji, ale prowadzone były i są z zaangażowaniem prywatnych środków.

Jeśli przedstawione powyżej informacje przydadzą się Państwu w ocenie postaci prof. dr. hab. Krzysztofa Molińskiego do nadania honoru „Zasłużony dla Miasta Luboń”, to dziękuję za ich uwzględnienie.